

Transcripció del programa n° 3

Benvinguts a LLETRES BONES. Us parla en Jordi, amb molt de gust.

Us presentem una nova edició d'aquest programa, mitjançant el qual us volem apropar l'Evangeli de Jesús, el Crist.

Com sempre, examinem el missatge que Déu ens dona a la seva paraula, el recull de llibres i escrits que hom anomena «la Bíblia».

A la Bíblia, Déu mateix ens fa conèixer els seus pensaments i propòsits d'amor i de vida per a nosaltres.

En els programes anteriors hem parlar de l'ofertament que Déu, en el seu amor, ens fa.

Recordem el que havíem llegit a l'Evangeli de Joan, al capítol tres i verset setze. Ens parla d'una ocasió en la que el Senyor Jesús mateix, parlant amb un home principal, un dirigent dels jueus, li explicà amb les següents paraules la salvació que Déu ofereix a tot el món:

^{3:16} Perquè Déu estimà tant el món, que donà el seu Fill Unigènit a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.

Fixem-nos en aquestes paraules que diu: «tot el qui creu en ell». Això vol dir que aquest ofertament s'adreça a tothom.

Tanmateix, potser algú es preguntarà encara: això és per a mi, també...?

Permeteu-me que llegeixi un breu episodi del temps que Jesús, el Fill de Déu fet home, va estar a la Terra. El trobem relatat a l'Evangeli de Mateu, al capítol 8, a partir del segon verset; diu així:

^{8:2} I heus aquí, vingué un leprós i es prosternava davant d'ell, dient: Senyor, si vols em pots netejar.

^{8:3} I Jesús va estendre la mà, el va tocar i va dir: Ho vull, sigues netejat. I a l'instant fou netejada la seva lepra.

Veiem en aquesta ocasió a un home malalt, molt malalt —la lepra és una malaltia terrible—; aquest home s'apropà al Senyor Jesús, segurament havent sentit parlar d'ell i del seu poder per a sanar. De fet, per les seves pròpies paraules entenem que estava convençut de què el podia sanar, quan li diu: «si vols em pots netejar».

Però per aquestes mateixes paraules veiem que la qüestió era una altra: aquest home no dubtava que el Senyor el pogués curar, però alhora no estava segur de si ho voldria fer...

Creia en el poder del Senyor Jesús, però no coneixia encara el seu amor...

Tanmateix, el Fill de Déu li mostra ràpidament aquest amor, la seva bona voluntat per a sanar-lo, i com ho fa!

Primer, el toca. Tocar a una persona és senyal d'apropament; en situacions de desgràcia aliena, ho fem per a reconfortar, per a mostrar companyonia, solidaritat, afecte...

I en aquest cas fou encara més significatiu, perquè a un leprós no se l'havia de tocar —era una mesura per a dificultar la propagació de la malaltia. Però aquí, el qui el tocava era precisament el Sanador, el Dador de la vida. Ell no podia encomanar-se de la malaltia, l'eliminava.

A més a més, el reconforta de paraula; li diu: «Ho vull». Així treu la raó de ser de qualsevol dubte; afirma la seva intenció d'utilitzar el seu poder a favor d'aquell home.

I aquestes mostres afectuoses de bona voluntat són immediatament seguides de l'execució d'aquesta voluntat; el Senyor continua: «...sigues netejat. I a l'instant fou netejada la seva lepra».

Podem estar segurs nosaltres també de la bona voluntat de Déu vers nosaltres?

En les diverses circumstàncies en què ens trobem en aquesta vida, podem estar segurs de què Déu ens vulgui ajudar, de què el seu amor sigui també per a nosaltres?

Vol Jesús el Crist, el Fill de Déu, curar-nos també a nosaltres, com va voler fer-ho amb aquell home malalt?

Busquem la resposta en les seves pròpies paraules. A l'Evangeli de Mateu, al final del capítol onze, a partir del verset vint i vuit, trobem aquesta invitació del Mestre mateix:

11:28 Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré descansar;

11:29 preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que sóc dòcil i humil de cor, i trobareu descans per a les vostres ànimes.

11:30 Perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.

És una invitació directa per a les ànimes cansades, per a tot el qui pateixi els embats d'aquesta vida, el dolor, fins i tot la desesperació...

És una invitació amb promesa de rebre aquest descans que convé a les nostres ànimes.

A l'Evangeli de Joan, el Fill de Déu també ens convida moltes vegades per a portar-nos a Déu; llegim, en el capítol 6 i a partir del verset trenta cinc, com pot satisfer la nostra fam i set espiritual, i com ens garanteix que ens acollirà:

6:35 I Jesús els digué: Jo sóc el pa de la vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà set mai més.

6:36 ...i el qui ve a mi no el trauré pas fora.

Qui siguis que escolta, i siguin quines siguin les teves circumstàncies personals, atansat a Jesús, el Fill de Déu, i ell et donarà vida, vida eterna i consol, i descans per a la teva ànima.

Gràcies per haver escoltat.

A la nostra pàgina web, www.lletresbones.net, hi podreu trobar la transcripció d'aquest programa. També hi trobareu un enllaç que us permet llegir la Bíblia en línia i un altre enllaç amb el que podreu baixar-vos un exemplar de l'Evangeli de Joan en format PDF. Tot sense cap cost ni compromís, i sense necessitat de registrar-se ni facilitar cap dada personal.

Si voleu rebre una còpia impresa de l'Evangeli de Joan, també sense cap cost ni compromís, o si voleu saber més sobre el que hem parlat, podeu adreçar-vos al nostre correu electrònic: bustia@lletresbones.net.

En cap cas no fem cap tipus de seguiment no desitjat ni mantenim cap correspondència no sol·licitada.

Us esperem en un proper programa!

